

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varbergs tingsrätt (Szwecja)
w dniu 28 sierpnia 2015 r. – Remigijus Plycius/Aldona Plyciene**

(Sprawa C-455/15)

(2015/C 346/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Varbergs tingsrätt.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Remigijus Plycius.

Strona pozwana: Aldona Plyciene.

Pytania prejudycjalne

Czy Varbergs tingsrätt powinien, zgodnie z art. 23 lit. a) rozporządzenia Bruksela II⁽¹⁾ lub z jakimkolwiek innym przepisem tego rozporządzenia, nie naruszając postanowień art. 24 tego rozporządzenia, odmówić uznania orzeczenia sądu rejonowego w Szyłokarczmie z dnia 18 lutego 2015 r. a tym samym w dalszym ciągu rozpatrywać spór dotyczący pieczy nad dzieckiem, zawisły przed Varbergs tingsrätt?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 25 czerwca 2015 r. w sprawie T-95/14
Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, wniesione w dniu 28 sierpnia 2015 r. przez
Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC)**

(Sprawa C-459/15 P)

(2015/C 346/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Iranian Offshore Engineering & Construction Company (IOEC) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea i J. Iriarte Ángel)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie T-95/14;
- wydanie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie poprzez uwzględnienie żądań skarżącej – obecnie wnoszącej odwołanie – w pierwszej instancji, to jest poprzez stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji 2013/661/WPZiB⁽¹⁾ z dnia 15 listopada 2013 r. oraz art. 1 rozporządzenia wykonawczego nr 1154/2013⁽²⁾ z dnia 15 listopada 2013 r. w zakresie w jakim dotyczą one lub mogą dotyczyć IOEC oraz poprzez nakazanie usunięcia nazwy skarżącej z załączników do wymienionych przepisów;

— obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je strona podnosi trzy zarzuty:

Naruszenie prawa polegające na tym, że w wyroku błędnie stwierdzono, iż Rada dochowała obowiązku uzasadnienia i nie naruszyła prawa do skutecznej ochrony sądowej.

Naruszenie prawa poprzez stwierdzenie w wyroku, że środki zastosowane wobec skarżącej znajdują poparcie w dowodach, podczas gdy w rzeczywistości są one pozbawione jakiegokolwiek podstawy faktycznej i wyrok opiera się na domniemaniach. Doprowadziło to do nadużycia władzy i naruszenia właściwych norm prawnych oraz zasady równego traktowania.

Naruszenie prawa polegające na tym, że w wyroku błędnie stwierdzono, iż przestrzegano prawa skarżącej do własności, a także zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/661/WPZiB z dnia 15 listopada 2013 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 306, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1154/2013 z dnia 15 listopada 2013 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, Dz.U. L 306, s. 3.